

Urmu-Türkün ilk beşiyi - sevgi ocağı

(əvvəli 2 fevral tarixli sayımızda)

Urmu gölünün sürətlə quruması problemini rəsmi qurumların diqqətinə çatdırmaq və problemin çözüm yolunun tapılması üçün son illərdə dərdi yerə-göye siğmayan Güney Azərbaycanın milli fealları meydanlara axışaraq öz etiraz səsini ucaldır, aksiyalar keçirir, İran hökumətini təbii fəlakətin qarşısını almağa çağırır, telebələr iрeli sürür, dünyanın, beynəlxalq qurumların diqqətini Urmu gölünün başının üstünü almış faciəvi duruma yönəltmək isteyirlər. Güney ziyalıları-yazarlar da bu mübarizəyə qoşularaq xalqla çiyin-çiyinə hərəkət edir, öz sözlərini daha çox qələmin gücü ilə deyirlər...

Bu yazarlardan biri, 1998-ci ildə I Şimal-Qərb Jurnallar Festivalında "Ana" adlı şeiri ilə birincilik qazanan və qadın hüquqlarının müdafiəsinə həsr edilmiş dövlətlərarası qurultay və seminarlarda iştirak edərək cəsarətli, demokratik ruhlu düşüncə və fikirlərini yüksək kürsülərdən hayqiran şair Fərənək Fərid-İpəkdir. Fərənək xanım da digər qələmədaşları kimi, Urmu hadisələrində öz sözünü deyib. Min təessüflər ki, 2011-ci ilin sentyabrında Urmu gölünün üzləşdiyi faciəyə qarşı təşkil olunan nümayişdə bu mübariz xanım tutulub və 42 gün zindan həyati yaşayıb. Lakin dövlət büdcəsinə ödədiyi 100 mln. təmən müqabilində azadlığa buraxılıb. Urmıya gölünün qurudulmasına etiraz etdiyinə görə, məhkəmə Fərənək Fərid-İpəyə 3 ay 1 gün hebs cəzası və 1 mln. təmən nağd pul cəriməsi kəsib. Həqiqətən anlaşılmaz durumdur: Əgər insan öz milli mənsubiyətini, milli kimliyini dərk edib: "Ana dilinə, milli mədeniyətinə yiye durursa, üzləşdiyi ekoloji fəlakətə qarşı birləşib tədbir tökməyə, vəziyyətdən çıxış yolu bulmağa çağırırsa, bu, niyə günah sayılır, ci-nayet hesab edilir!".

Bəli, nə yazıq ki, türk olmaq, milli kimliyini anlamaq, Ana dilinə sahib çıxmak istəyində olmaq İran İslam Respublikasın-

*Urmıyanın və Urmu gölü
hadisələrinin Güney Azərbaycan
ədəbiyyatında bədii təcəssümü...*

da suçdur, cəzası isə tutulmaq, zindanlarda can çürütməkdir. Urmu gölünün qurudulmasına etiraz etmek, aksiya keçirmek

də həmçinin... Maraqlı, həm də çox acıncıqlı bir vəziyyətdir. Və bu ağır vəziyyətdən bəhs edərkən istər-istəməz Yaşar Sulduzlunun "Urmuda kürdləri niyə və kimə qarşı silahlanırlar?" adlı məqaləsindən bir məqamı xatırladı: "Urmu vilayətinin Urmu, Xoy, Səlmas, Maku və digər şəhərlərində, eləcə də kəndlərdə İran Kürdüstanından köçüb gələn kürdlərin yerleşdirilməsi ildən-ile daha da artıbdır. Kürdlər ermənilərdə olduğu kimi, xüsusi məhəllələr yaradaraq kompakt şəkildə yaşamaqla yanaşı, həm də məskunlaşdıqları ərazilərdə özünümüdafie silahlı qrupları yaradırlar. İran dövləti isə müəmmələ şəkildə bütün bunları susqunluqla seyr edir".

Silahlı özünümüdafie dəstələrinin yaradılmasına seyrçi qalan bir dövlət təbii fəlakət qaynağına çevrilən bir gölün qurudulmasına qarşı sadəcə etiraz səsini çıxaranları isə zindanlara atır və min bir işgəncə və əzablarla məruz qoyur... İnsan donub qalır: - Türk kimliyi, varlığı bu qədərmi qorxulu, Türk xofu bu dərəcədəni vahimlidir? Yəqin bu xofun gücü o dərəcədədir ki, 21 Fevral - Beynəlxalq Ana Dili Gündündə "İranda Azərbaycan türkcəsinə qarşı mövcud qadağalarla son qoyulsun!" - şüarı ilə toplantı qatılan və bu zaman Bəzz qalasına da yürüş edən

200 nəfərdən çox siyasi feal hebs edilərək zindanlara atılıb?! Axi, tarixi torpaqlarında, dədəbaba yurdunda yaşamaq ezel haqqı olan bu türk xalqı Ana dilində təhsil almaq, milli hüquqlarını bərpə etmək, milli kimliyini qəbul etdirməkdən başqa nə istəyir ki?! Sadəcə, İranda xəyanətkar və cəllad ermənilərə, kürdlərə tanınan adı hüquqları tələb edir... İstər-istəməz bu vəziyyətin səbəbkarlarını böyük cəsarətlə tənqid edən və: *Qarğış zəmanətin qanunlarına,
Qarğış ürkəkləri ayıranlara,
Qarğış insanların qəfəsə salıb
Bəşər hüququndan*

dəm vuranlara...

- deyərək lənətlər yağıdırən mərhum Bulud Qaraçırı Səhəndin misraları yada düşür:
Ancaq bir sözüm var:

*mən də insanam,
Dilim var, xalqım var,
yurdum-yuvam var.
Yerdən çıxmamışam
göbələk kimi,
Adamam haqqım var,
elim-obam var.*

Yene də Yaşar Sulduzlunun fikirlərinə haqq verməyə bilmir-sən: "İranda demokratik hərəkatın uğur qazanacağına inamim azdır. Avropanı, ABŞ, BMT və digər beynəlxalq qurumlar İran məsələsində farslarla və kürdlərə məxsus hərəkatları, insan hüquqları təşkilatlarını tanımaqla yanaşı, onlara hərəkəfi dəstək verdikləri halda, Güney Azərbaycanda insan hüquqları, demokratik hərəkat məsələsində susmaqla bundan keçirlər.

*(davamı növbəti
saylarımızda)*

Esmira FUAD,
filologiya elmləri doktoru.